

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos CXIV. — Izdan in razposlan dne 3. decembra 1902.

Vsebina: (Št. 223 in 224.) 223. Ukaz v izvršitev zakona z dne 19. julija 1902. l. gledé delovite izpremembe, oziroma dopolnitve določil o preskrbninskih užitkih civilnih državnih uradnikov (državnih učnih oseb), oseb orožniškega moštva in orožniških pisarniških služabnikov, s katerimi se ravna po civilnih pokojninskih predpisih, ter upokojenih in provizijoniranih civilnih državnih uslužbencev, spadajočih v vrsto služabništva. — 224. Ukaz v izvršitev zakona z dne 19. julija 1902. l. o nadaljnji zvišbi na podstavi §. 16 zakona z dne 14. maja 1896. l. zvišanih pravih preskrbninskih užitkov vdov po civilnih državnih uradnikih in državnih učnih osebali.

223.

Ukaz finančnega ministrstva z dne 2. decembra 1902. l.

v izvršitev zakona z dne 19. julija 1902. l. (drž. zak. št. 220) gledé delovite izpremembe, oziroma dopolnitve določil o preskrbninskih užitkih civilnih državnih uradnikov (državnih učnih oseb), oseb orožniškega moštva in orožniških pisarniških služabnikov, s katerimi se ravna po civilnih pokojninskih predpisih, ter upokojenih in provizijoniranih civilnih državnih uslužbencev, spadajočih v vrsto služabništva.

V namen enakomernega ravnanja izvršuje zakon z dne 19. julija 1902. l. (drž. zak. št. 220), ki stopi v moč 1. dne januarja 1903. l., zaukazuje finančno ministrstvo nastopno:

1. Po tem zakonu pristojajoče zvišbe pravih pokojninskih užitkov naj se v izplačilo nakazujejo tako, da se počenši s 1. dnem januarja 1903. l. nakaže po zakonu zvišani pokojninski užitek, dosedanji pokojninski užitek pa se ustavi z 31. dnem decem-

bra 1902. l. Nakaže naj se samo na zaprosilo upravičenca, ko se je poprej preskusila njegova pravica. V ta namen naj tisti upokojeni državni uslužbenci, ki mislijo, da imajo pravico do zvišbe svojega dosedanjega pokojninskega užitka, oddajo dekret, s katerim se jim je dovolil dosedanji preskrbninski užitek, ali kratkim potom oblastvu, poklicanemu za likvidacijo zadevnih pobotnic, ali pa naj ga vpošljejo z nekolokovano vlogo tistemu oblastvu, ki je prvotno dovolilo dosedanji pokojninski užitek.

O nakazu zvišanih pokojnin je upravičene prejemnike obvestiti s posebnim dekretom.

2. S „pravilnim“ pokojninskim užitkom v zmislu zakona z dne 19. julija 1902. l. (drž. zak. št. 220) je umeti tisti užitek, ki se pokaže po pravih, veljajočih ob času upokojitve dotičnega državnega uslužbenca, ako se dá v podstavo zadnji za odmero pokojnine všteveni aktivitetni prejemek in njegov všteveni službeni čas; nadalje je kakor s pravih ravnati s pokojninskim užitkom, ki ga je odmerilo pristojno oblastvo vštevi v pokojnino všteveno osebno doklado, ki jo je dobival dotični državni uslužbenec v času svojega aktivnega službovanja, ali milostno vštevi kak pravilno ne všteveni službeni čas, oziroma odpustivši kak nastali prenehljaj službovanja.

3. V §. 1 zakona omenjena zvišba gre državnim uradnikom (državnim učnim osebam) petih najnižjih činovnih razredov (šestih najnižjih dijetnih razredov) tudi tedaj, kadar so imeli naslov in značaj kakenga višjega nego tega činovnega, oziroma dijetnega razreda.

4. Po §. 3 zakona pristojajoče zvišane provizije v vrsto služabništva spadajočih provizijoniranih državnih uslužbencev je nakazati v izplačilo vedno z letnim zneskom, tudi če se je dosedanji preskrbninski užitek nakazoval samo v dnevnih zneskih.

5. Do ugodnosti tega zakona imajo po njegovih določilih pravico tudi tisti uslužbenci nekdanjih skupnih osrednjih oblastev, katerih pokojninski užitki so se v dobi od 22. dne septembra 1848. l. do 31. dne decembra 1867. l. odkazali na dolg skupnega pokojninskega stana.

6. Ako se pokaže, da znaša po zakonu z dne 19. julija 1902. l. (drž. zak. št. 220) pristojajoča zvišba pravičnega pokojninskega užitka (točka 2) v kakem konkretnem primeru več, nego zvišba na podstavi v §. 5 omenjenih zakonov, je pokojninski užitek odmeriti na novo, in to tako, da je ovedeni večji znesek prišteti dosedanjemu pokojninskemu užitku in skupni znesek, ki se pokaže po tem, nakazati v izplačilo kakor sedaj pristojajoči pokojninski užitek.

Ako gre za vštetje kake milostne zvišbe pravičnega pokojninskega užitka ali kake milostno dovoljene doklade k njemu, je namesto skupnega dosedanjega preskrbninskega užitka nakazati v izplačilo po določilih tega zakona zvišani pravilni pokojninski užitek (točka 2) in kakor milostno zvišbo, oziroma milostno doklado samo eventualni večji znesek, za katerega presega dosedanji skupni prejemek zakonito zvišani pravilni pokojninski užitek.

Böhm s. r.

224.

Ukaz finančnega ministrstva z dne 2. decembra 1902. l.

v izvršitev zakona z dne 19. julija 1902. l. (drž. zak. št. 221) o nadaljnji zvišbi na podstavi §. 16 zakona z dne 14. maja 1896. l. (drž. zak. št. 74)

zvišanih pravičnih preskrbninskih užtkov vdov po civilnih državnih uradnikih in državnih učnih osebah.

V namen enakomernega ravnanja izvršuje zakon z dne 19. julija 1902. l. (drž. zak. št. 221), ki stopi v moč 1. dne januarja 1903. l., zaukazuje finančno ministrstvo nastopno:

1. Ta zakon se uporablja samo na tiste vdove, katerih pravične pokojnine se niso že na podstavi §. 16 zakona z dne 14. maja 1896. l. (drž. zak. št. 74) in t. 3 odst. 1 in t. 4 izvršitvenega ukaza z dne 22. maja 1896. l. (drž. zak. št. 77) zvišale za 50 odstotkov ali več, oziroma bi se bile morale zvišati.

Vdove, kojih pokojnine se niso dovolile na podstavi pravil, ki so bila v moči pred veljavnostjo zakona z dne 14. maja 1896. l. (drž. zak. št. 74), temveč iz Najvišje milosti, so izključene tudi od zvišbe, omenjene v zakonu z dne 19. julija 1902. l. (drž. zak. št. 221) izvzemši tiste, katerim se je z Najvišim milostnim odlokom izrečno izpregledal nedostatek pogojev, potrebnih za pravilno dovolitev vdovske pokojnine.

2. Po zakonu z dne 19. julija 1902. l. (drž. zak. št. 221) pristojajoče zvišbe pravičnih vdovskih pokojnin je v izplačilo nakazati tako, da se počenši od 1. dne januarja 1903. l. nakaže po zakonu zvišana vdovska pokojnina, dosedanji preskrbninski užitek pa ustavi z 31. dnem decembra 1902. l. V primerih, v katerih gre za vštetje kake milostne zvišbe pravičnih vdovskih pokojnin ali kake doklade iz milosti k njej v zvišbo, pristojajočo po zakonu z dne 19. julija 1902. l. (drž. zak. št. 221), je namesto vsega dosedanjega preskrbninskega užitka v izplačilo nakazati po tem zakonu pristojajočo vdovsko pokojnino in kakor milostno zvišbo oziroma doklado iz milosti samo eventualni večji znesek, za katerega presega dosedanji skupni prejemek znesek zakonito zvišane vdovske pokojnine.

3. Da dosežejo po tem zakonu pristojajočo zvišbo pokojnine, morajo tiste vdove po državnih uradnikih (državnih učnih osebah), ki menijo, da imajo pravico do nje, oddati dekret, s katerim se jim je dovolil dosedanji preskrbninski užitek, ali kratkim potem oblastvu, poklicanemu za likvidacijo zadevnih pobotnic, ali pa z nekolkovano vlogo vposlati tistemu oblastvu, ki je prvotno dovolilo dosedanji preskrbninski užitek.

O nakazu zvišanih pokojnin je obvestiti upravičene prejemnice s posebnim dekretom.

Böhm s. r.